

7,500; maaffee lidt mere eller lidt mindre. Blandt disse er naturligtvis efter den hidtil brugte Fremgangsmaade en heel Deel offentlige Politifager, der i Fremtiden ville gaae til de nye Afdelinger, men dette vil dog paa det hele Antal af c. 1,500 offentlige Sager, der aarlig behandles ved Criminal- og Politiretten, kun udgjøre omtrent 400. Der vil saaledes for de 4 Criminellkamre vedblive at være en viid Mark for Virksomhed. Det kan forudsæes, at de Mænd, der kaldes til at beklæde disse Afdelinger, ikke ville kunne affæe deres Tid og Virksomhed til andet Arbeide. Hvad de 2 Politiafdelinger angaaer, behøver jeg ikke i Diebliffet at gaae i det Enkelte. Det er klart, at de ville erholve tilstrækkelig Bessjæftigelse, deels ved de Politifager, om jeg saa maa sige, der efter den nuværende Organisation have været behandlede ved de 5 Criminellkamre, men nu udfilles som rene Politifager, deels fremdeles ved det meget bethydelige Antal Sager, der ville komme til dem fra Politidirectorens Protokol. Jeg skal ikke gjentage, hvad jeg oplyste forleden Aften om den Mængde Sager, der behandles ved denne. Det vil vist blive et Antal af flere Tusinde, der overgaaer til Politiafdelingerne, trods det, at Politidirectoren endnu steds beholder et Par Tusinde ved Protokollen, og disse Sager ville gjøre fuldt Krav paa de Mænds Tid, der kaldes til at beklæde de nye Dommeræder. Medens dernæst Politiretten hidtil har havt 2 Civilkamre, skal den i Fremtiden efter Lovudkastet lade sig nøie med 1. Det er netop i denne Retning, at den høitærede Justitsminister har anseet det umuligt for Retten tilbørlig at røgte sin Opgave, og jeg troer, at Ministeren har fuldkommen Ret. Man har i det andet Thing meent, at man kunde slaae en Streg over det ene Civilkammer, fordi man har troet, at en Deel Sager, navnlig Næringsfager, i Fremtiden vilde bortfalde og Arbeidet saaledes formindskes; men med Hensyn dertil søøver man vistnok i en dobbelt Bidsfarelse. Antallet af de Sager, der komme til Civilkamrene og som her fuldstændig ere behandlede og paa-dømte, udgjør efter de officielle mig foreliggende Oplysninger for nysnævnte 5 Aar i Gjennemsnit henimod 800 om Aaret. Sa-

gerne, der komme ind for Protokollerne, overstige ikke sjældent 1000 a 1100, men en Deel falde bort ved Forlig udenfor Retten og en Deel ogsaa derved, at de paagældende Parter undlade at betale Gebhret. Jeg tager derfor alene Hensyn til Antallet af de Sager, som føres til Ende under Dommerens Hænder — som sagt, i Gjennemsnit aarlig 800; men i denne Masse udgjøre Næringsfagerne kun et forsvindende Tal. Jeg skal f. Ex. tage Resultatet for Aaret 1860; det viser sig at være ganske det samme for hvert Aar. Efter Indberetning fra Justitssecretairen til Justitiarius sees det da, at der har været behandlet 950 Sager for Civilkamrene. En Deel af disse ere bortfaldne, og de fuldt behandlede og paa-kjendte Sager udgjøre i dette Aar kun 709. Det er fordeelt paa de to Kamre, og det høie Thing vil nu maaffee her tillade mig at fremsætte de enkelte Tal, hvoraf det fremgaaer, hvor lidt Næringsfagerne hidtil have havt at bethyde. Det største Antal Sager, der har været behandlet, er Injuriesager. I det ene Kammer er der af disse bleyen behandlet 185, i det andet 141. Det næststørste Antal er Sager angaaende de indbyrdes Forhold mellem Husbond og Tyende. I det ene Kammer er der af disse behandlet 58, i det andet 88. Først efter disse Tal, altsaa i 3die Klasse, komme Næringsfagerne, hvoraf der i det ene Kammer er behandlet 44, i det andet 32, altsaa i det Hele 76 af de 709 Sager, der ere endelig afgjorte. Det sees saaledes, at selv om det kunde forudsættes, at disse Sager vilde aftage i Mængde, vil det ikke have stort at sige. Men dertil kommer, at Forventningen om, at Næringsfagerne fremtidig ikke saa ofte skulle besjæftige Domstolene, neppe vil holde stik. Netop for Diebliffet er der i disse Forhold en vis Løstid; man er i en Overgangstid og vil see Forholdenes Udvikling an. Men ret snart vil en ny Lovgivning træde i Kraft og Enhver, der har besjæftiget sig med Forhold af denne Art, vil vide, at til Trods for at et Lovarbeide kan være fortrinligt udarbeidet og affattet, reiser der sig dog snart den ene Tvivl efter den anden, og naaget jeg villigt erkender, at Loven af 1857 er et udmærket Lovarbeide, vil den dog vistnok ialtsald i Begyndelsen aabne